

Benjamin Alard, clavecí

*–Integral de l'obra per
a clavecí de Bach*

Palau Bach

Dimecres, 29.01.20 – 20 h

Petit Palau

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Gràcia (fragment)

“No sé què augura aquest seu gest però assenyala i si prediu és per l’ocell que hi ha per fora: una merla a la campana i un minut per a les tres.”

Blanca Llum Vidal *Homes i ocells* (2012)

Programa

I part	
Johann Sebastian Bach (1685-1750)	
<i>Obertura en Fa major, BWV 820</i>	6’
Overture, Entrée, Menuet & Trio, Bourrée, Guigue	
<i>Suite en Fa menor, BWV 823</i>	7’
Prélude, Sarabande, Gigue	
<i>Suite en La menor, BWV 818</i>	13’
Prélude, Allemande, Courante, Sarabande, Menuets, Gigue	
<i>Tres minuets, BWV 831-43</i>	3’
<i>Suite anglesa núm. 5, en Mi menor, BWV 810</i>	21’
Prélude, Allemande, Courante, Sarabande, Passepieds I & II, Gigue	

II part

Johann Sebastian Bach	
<i>Preludi i fuga XIII en Fa sostingut major, BWV 882</i>	5’
<i>Suite anglesa núm. 6, en Re menor, BWV 811</i>	22’
Prélude, Allemande, Courante, Sarabande et double, Gavottes I & II, Gigue	

Comentari

Johann Sebastian Bach, 1722

Com sabem, Johann Sebastian Bach (1685-1750) va esdevenir el músic més important de tota una extensa nissaga familiar. A diferència de la resta d’integrants de la família, Johann Sebastian va inclinar-se de seguida pel món de la composició. La seva obra per a teclat –no gens habitual a l’època pel que fa al gran nombre d’obres escrites– manifesta el grau de profunditat amb què va explorar d’una forma sistemàtica els diversos gèneres de la música per a instruments de teclat.

Les sis *Suites angleses, BWV 806-811* –contingudes al *Clavier-Büchlein* d’Anna Magdalena– constitueixen el recull més reeixit de suites per a teclat de l’època en què va treballar a Weimar. A part del gran coneixement de l’estil francès, Bach utilitza aspectes del concert italià i alhora no abandona la seva gran predilecció per la textura de la fuga i una concepció polifònica en la gran majoria dels moviments de la suite. Segons el primer biògraf de Bach, Forkel, van ser un encàrrec d’un noble britànic, però sense que això s’hagi pogut confirmar mai. El preludi és una mena de pòrtic d’entrada amb un gran poder individualitzador a diferència de les danses que el segueixen. El preludi sol adoptar l’estructura de concert italià a diferència del de la *Suite núm. 6, en Re menor, BWV 811*, que pren la forma d’un *allegro* de concert amb la característica alternança *tutti*-solo.

La *Suite en La menor, BWV 818* es pot datar a l’entorn del 1722 i juntament amb la *Suite en Mi bemoll major, BWV 819* es consideren unes composicions addicionals a les *Suites franceses*, perquè en alguns manuscrits s’han trobat juntes. La *Suite en Fa menor, BWV 823* només conserva tres moviments del que segurament hauria estat una composició més extensa. El preludi té la forma de rondó i el segueixen una sarabanda i una giga que es podrien datar cap al 1703.

L’*Obertura en Fa major, BWV 820* podria haver estat una reducció d’una possible obra orquestral i la podem datar a l’entorn del 1709. L’estètica francesa predomina en aquesta composició. Els *Tres minuets, BWV 841-843* formen part del *Clavier-Büchlein* de Wilhelm Friedemann Bach i s’entenen com a exercicis compositius tutoritzats pel pare, tot i que en aquest cas és molt probable que l’autoria sigui íntegrament de Wilhelm Friedemann, si hem de fer cas de l’estudi cal·ligràfic de la partitura.

El *Preludi i fuga XIII en Fa sostingut major, BWV 882* forma part del segon llibre del *Das wohltemperierte Klavier*, una obra fonamental i de gran simbolisme. La segona part d’aquest gran conjunt és més variada i sintètica, amb preludis més llargs, i la fuga presenta moltes variants en aquest cas amb ritme de dansa. Les diverses pàgines d’aquesta obra magna es van anar reunint progressivament des del 1722 fins a la versió definitiva del 1744.

Xavier Paset Gelmà, crític musical del «Diari de Girona»

Benjamin Alard, clavecí

La passió principal de Benjamin Alard ha estat sempre la música de Johann Sebastian Bach. Així, el 2004 va guanyar el primer premi del Concurs Internacional de Clavecí de Bruges interpretant obra d'aquest gran compositor.

Essent encara molt jove va començar a estudiar música a la seva ciutat natal, Dieppe (França). Ben aviat se sentí atret per l'orgue i entrà al Conservatori de Rouen, on estudià amb Louis Thiry i François Ménessier.

Elizabeth Joyé va ser qui el va introduir al clavecí, i amb ella estudià a París abans de continuar el 2003 a l'Schola Cantorum de Basilea amb Jörg-Andreas Bötticher, Jean-Claude Zehnder i Andrea Marcon.

Des del 2005 és l'organista titular de l'església de Saint-Louis-en-L'île de París, on cada temporada organitza un cicle temàtic de concerts entorn de Bach.

Avui dia Benjamin Alard compagina el seu temps entre recitals de clave sol i música de cambra, tant amb el clave com l'orgue. Sovint es presenta amb repertori per a dos claves, en duo amb el violinista François Fernandez i amb diverses formacions de cambra. És convidat habitualment per actuar com a solista als auditoris més importants, així com en festivals i cicles de música a Europa, el Japó i a l'Amèrica del Nord.

Ha enregistrat per al segell Hortus i també té diversos enregistraments d'obres de Johann Sebastian Bach per a Alfa. Els seus àlbums han rebut constantment les lloances de la premsa i han estat guardonats amb nombrosos premis. Actualment es dedica en exclusiva a un projecte de gran envergadura per a Harmonia Mundi, l'enregistrament de la integral de l'obra per a teclat de Bach, tant per a orgue com de clave. Ja han sortit al mercat dues capses de les disset que integren la col·lecció, la tercera de les quals apareixerà la primavera del 2020.

Durant la temporada 2019-20, la seva agenda té cites a Sant Petersburg, Madrid i Irlanda, a més de Barcelona. I continuarà amb l'enregistrament del cicle Bach per a Harmonia Mundi.

www.benjaminalard.net

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

D.L.: B 227-2020

També et pot interessar

Dijous, 19.03.20 – 20 h
Sala de Concerts

Collegium Vocale Gent
Philippe Herreweghe, director
J. S. Bach: *Passió segons sant Joan, BWV 245*

Preus: 35, 45, 60, 70 i 110 euros